

saadan Indlemmelse; men Sagen er for vigtig til at blive staaende i den Uklarhed, hvori den blev staaende ved første Behandling.

Jessen: Jeg skal erkjende, at den cerebe Taler, der nu satte sig, har Ret i, hvad der nu af ham blev gjort gjældende. Naar jeg fremsatte det som det Usikkerteste, at der ikke skulde udfordres alle Grundeierens Samthkke til, at en Indlemmelse kunde finde Sted, og naar jeg tillige udtalte, at jeg troede, at et saadant Princip var gjort gjældende her i Loven, laa det deri, at jeg antog, at de Grundeiere fra Udejundbh, hvis Mening derom var hørt, havde afgivet Erklæring om, at de bisaldt Indlemmelsen gennem Delegerede, der havde forhandlet med Delegerede fra Frederiksfund. Smidlertid er det jo muligt, at jeg deri har taget feil. Hvad der iøvrigt ogsaa ledede mig hen til at udtale mig saaledes, som jeg gjorde, var den Betragtning, at Ministeriet, da der var Spørgsmaal om en administrativ Ordning, havde fastholdt, at samtlige Grundeiere skulde give deres Samthkke. Jeg haaber nu, at det maa fremgaae som Resultat af denne lille Forhandling, at der Intet vil være til Hinder for, at Ministeriet gennem den lovgivende Magt søger at tilveiebringe en Indlemmelse af Landdistricter i Kjøbstæder, naar der iøvrigt derfor er særdeles talende Grunde, uden at forbre samtlige Grundeierens Samthkke, og at det altsaa kun er, naar Ordningen skal stee ad administrativt Veie, at et saadant Samthkke gjøres til Betingelse.

Indenrigsministeren: Ja, jeg har rigtignok kun villet sige, at et Samthkke fra Lovseierne var nødvendigt, for at Indlemmelse kunde finde Sted ad administrativt Veie. Det er ikke alene, fordi et saadant Samthkke ikke har været indhentet i dette Tilfælde fra enhver enkelt Lovseier, at jeg har anseet det for nødvendigt at forelægge Lovudkastet, men ogsaa for at bevirke de i §§ 2 og 3 foreslaaede Rettelser for de hidtil til Landdistricter hørende Eendomme. I dette Tilfælde er der imidlertid en meget høi Grad af Formodning tilstede for, at Indlemmelsen er i de Indlemmedes Interesse, og at de igjennem deres Delegerede fuldstændigt

have udtalt deres Samstemning med Lovudkastets Indhold.

Da Ingen yderligere ønskede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gif, efterat Formanden havde bemærket, at der ikke vilde finde Afstemning Sted over de enkelte Paragraffer, naar ikke Afstemning særligt forlangtes, til Afstemning.

Lovforslagets Paragraffer (see Tillæg A. Sp. 2371—72) ansaaes som vedtagne uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling
vedtoges eenstemmig med 47 Stemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Valg af 5 Medlemmer til et Udvalg angaaende „Forflag til Lov om en forandret Ordning af Skolelærereksamen“.

Efterat Stemmesedlerne vare blevne indsamlede, bemærkede

Formanden: Der er afgivet 50 Stemmesedler. Optællingen af disse vil jeg imidlertid opsætte til efter Mødets Slutning.

Man gif saaledes til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var: Første Behandling af „Forflag til Lov angaaende Forandring i Lov angaaende Foranstaltninger til Huusdyr- og især Hesteavlens Fremme af 23de Januar 1862.“

Mourier-Petersen: Jeg skal ikke nægte, at der kunde være Anledning til at gjøre enkelte Indvendinger imod den Bestemmelse i Lovudkastets § 2, hvorved Statens Tilskud, der jo nu er reduceret til 10,000 Rb., er begrænset til et Tidrum af 2 Aar, nemlig indtil den 1ste April 1869, og hvorved altsaa Afgjørelsen af Stutteriets endelige Skæbne er udsat i en saa kort Tid. Det er i Virkeligheden hverken det Ene eller det Andet. Vil man nemlig nedlægge Stutteriet, saa kunde man i Grunden lige-